

ՎԻՃԱԿ ԱԶԳԱՅԻՆ ԽՆԴՐՈՑ

ԱՆՑԵԱԼԸ

Եւ չպիտի ելլեմ:
Հաս շանացն այնքան՝ տկարացաւ որ
նախելոյն խոստանութիւնը իմ յոգեհե-
տի վրէջքը: Տոգթոր Պուրեշօլլ, որ
նախ բաւական ծեր՝ բայց կայտառ էր,
ուշագնաց:
Արդոյլ օրը Պէրժժօրը անցուց:
Կոմսը հանգիստեցեց ու մարմնով զննեց:
Ր անհագնաութեան զանազան նշան-
ք պատկոյն տուաւ:
Ապահովուած շէր երեւէր:
Սակայն անոր շուրջը գտնուողները,
Է, Անոր, ժխտեալներ, որք ամառ օր
ակ կուգային, չէին կարծաւոր բնաւ
արեւտաւոր վախճանը մտադրուած էր:
Եւ քան զատու չէր որ տոգթոր Պուր-
շօլ կ'ըլլարանք ճշմարտութիւնն անոր
ցնեւտ: Եւ սակայն հարկ էր, զի ան զի
հարուածը վրայ հասնէր, առանց ա-
կանխաւ տեղեկութիւն ունենալուէն,
իսկե՛ք անմահ ճամբը կրկնապէ՛ս ցա-
կըլլար:
Կոմսը չատ տկարացած՝ իմ գտնեմ,
Բժիշկը նստիւն եւ Անարէնն որք մին-
կատեմ ի՛նչկերտային իրեն:
Եւ որովհետեւ տրտման ի՛նքեւէր, եր-
բերկրորդապէ՛ս ցանկարժ ինչպարտու-
ն զարձուենելով անոր ուշապարտին
հարցաւորած օրին:
Ի՛նչ բանէ րա վախճաք:
Տղաքս, դուք զօրաւոր էք, քաջ
...
Տէ՛ր Աստուած:
Հայրերեմիք շատ ծանր էր գտնեմ:
(ԴՄԻՏՐՈՎ)

1891

Հիմնեալ ի Լրնտըն յամին 1782

Հ. ՍՈՒԱՆ և ԸՆԿ. միակ գործակալք ի Պոլիս և ի Շրջակայս
Թիւ 12, Սանտալճր խան, Ղալաթիա, Աւստրիական Թղթատան վերեւ :